

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ZLATARU
Zlatar, Trg slobode 14A

Poslovni broj: 9 K-49/2023-162

- ispravljeni izvornik presude -

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zlataru, po sucu toga suda Snježani Fotivec, uz sudjelovanje Gordane Stanković kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženika Vlatka Bubenika, koga zastupa braniteljica Blaženka Musulin odvjetnica u Zagrebu, zbog kaznenog djela iz članka 227. stavka 1. i 2. Kaznenog zakona ("Narodne novine", broj: 125/11; 144/12; 56/15; 61/15; 101/17; 118/18; 126/19. i 84/21. - dalje u tekstu: KZ/11.), a povodom optužnice Općinskog državnog odvjetništva u Zlataru broj: K-DO-214/2014 od 23. lipnja 2014. te izmjenama i dopuni na raspravi od 13. siječnja 2022., nakon održane i zaključene javne rasprave dana 12. travnja 2024. u prisutnosti zamjenika Općinske državne odvjetnice Jasne Mehun, optuženika, braniteljice optuženika, opunomoćenika oštećenika Krunoslava Canjuge, odvjetnika iz Sesveta, te nakon dana 16. travnja 2024. objavljene i izrečene presude, u odsutnosti stranaka,

p r e s u d i o j e

I. optuženik Vlatko Bubenik, OIB: 80012537640, sin Ivana i Mirjane djevojački Mikulić, rođen 12. lipnja 1978. u Zagrebu, državljanin Republike Hrvatske, sa prijavljenim prebivalištem u Zagrebu, Vrbanići bb, sa završenom SSS, vozač, zaposlen kao taksista u Radio-taxi Zagreb, sa plaćom u visini od 280 eura za polovicu radnog vremena, neoženjen, bez djece, vojsku služio 1997/98. u Koprivnici i Požegi, vlasnik kuće i zemljišta na adresi prebivališta, ne vodi se drugi kazneni postupak, neosuđivan, nalazi se na slobodi,

k r i v j e

što je:

- dana 17. lipnja 2013. oko 09,27 sati u Humu na Sutli, Hum na Sutli 203, u krugu tvornice „Vetropack Straža“, upravljajući teretnim vozilom registarske oznake ZG 1760-EV uz desni rub kolnika te skrećući u lijevo, lakomisleno smatrajući da time neće ugroziti druge sudionike u prometu, protivno odredbi članka 43. stavka 1. i 2. Zakona o sigurnosti prometa na cestama (NN br. 67/08, 48/10 i 74/11.), a da se prethodno nije uvjerio da to može učiniti bez opasnosti za druge sudionike u prometu, zadnjim dijelom tovarnog prostora poluprikolice udario u Milicu Šurbek koja se nalazila njemu s desne strane na travnatoj površini pored kolnika, a koja je uslijed toga pala na tlo i zadobila krvni podljev u području gornjih rebara na lijevoj strani, krvni podljev s oteklinom na

lijevoj natkoljenici ispod kuka i s vanjske strane, prijelom gornje grane lijeve pubične kosti i napuknuće u području desne pubične kosti, u blizini spoja s lijevom, a koje ozlijede su teške naravi,“

d a k l e, iz nehaja, kao sudionik u cestovnom prometu kršenjem propisa o sigurnosti prometa, izazvao opasnost za život ili tijelo ljudi, pa je zbog toga prouzročio tešku tjelesnu ozljedu jedne osobe,

čime je, počinio kazneno djelo protiv sigurnosti cestovnog prometa - izazivanjem prometne nesreće u cestovnom prometu - opisano u članku 227. stavku 1. i 2. Kaznenog zakona (KZ/11.), a kažnjivo po članku 227. stavku 2. KZ/11.

Na temelju članka 227. stavka 2. KZ/11., optuženik Vlatko Bubenik se

o s u đ u j e

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 6 (ŠEST) MJESECI

Temeljem članka 56. KZ/11., optuženiku se

i z r i č e

UVJETNA OSUDA

na način da se kazna zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci neće se izvršiti ukoliko optuženik Vlatko Bubenik u roku od 2 (dvije) godine od pravomoćnosti presude ne poćini novo kazneno djelo.

II. Na temelju članka 148. stavka 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, broj: 152/08; 76/09; 80/11; 91/12; 143/12; 56/13; 145/13; 152/14; 70/17. , 126/19.,80/22 - dalje: ZKP/08.) nalaže se optuženiku Vlatku Bubeniku naknaditi ovome sudu troškove postupka iz članka 145. stavka 2. točke 1. ZKP/08. koji se odnose na troškove vještaćenja u iznosu od =2.752,42 eura, te troškove iz članka 145. stavka 2. točke 6. ZKP/08. u paušalnom iznosu od =398,17 eura, sve to u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude.

Obrazloženje

1. Optužnicom ODO u Zlataru broj: K-DO-214/2014 od 23. lipnja 2014., koja je izmijenjena na zapisniku od 13. siječnja 2022. u činjeničnom dijelu optuženiku se stavlja na teret poćinjenje kaznenog djela iz čl. 227. st. 1. i 2., a kažnjivo po čl. 227. st. 2. KZ/11.

2. Izjašnjavajući se o optužbi optuženik negira poćinjenje kaznenog djela.

3. U obrani koju je iznosio prije dovršetka dokaznog postupka optuženik se brani navodeći da je na tom parkiralištu bilo 100 kamiona tokom dana, on je odabran kao krivac nije mu jasno na temelju čega, nekoliko dana nakon rasprave primio je i anonimno pismo koje je predano u Đurmancu.

3.1. U svojoj obrani na raspravi održanoj dana 12. travnja 2024. navodi da ostaje u cijelosti kod svoje obrane koju je iznosio na raspravi od 13. siječnja 2022.

Nikada nije bilo sporno da on tamo nije bio, ali taj isti dan se vratio na to isto mjesto i još mjesec dana svaki dan dva do tri puta da bi mu policija došla na kućnu adresu u Zagrebu i obavijestila da se taj nesretni slučaj dogodio. Kako je moguće da ga nitko nije obavijestio prije i ne može reći da je to bio on. On se više puta vratio na to mjesto, a to bi netko trebao znati. Prometnu nezgodu nije vidio.

Na upit svoje braniteljice odgovara, da je ujutro preuzimao kamion oko 7 sati. Svaki dan tri mjeseca dva do tri puta je išao na isto mjesto. U tom trenutku svaki dan su na isto mjesto išla tri kamiona iz njegove firme. Na kamionu koji je vozio nije bilo natpisa firme, odnosno bilo je sa strane što je po zakonu obaveza. To je bilo istaknuto na tegljaču s lijeve i desne strane. Priključno vozilo je bilo bez ikakvih natpisa. Tamo su pravila vrlo jasna, jer dolazi 100 kamiona na utovar dnevno, potrebno se je kretati kao što tamo piše. On ulazi u skladište Vetropack straže, uzima nalog za utovar, ide na mjesto gdje je utovar natovariti, vraća se nazad, staje na izlaznu rampu. radi papire za robu i odlazi sa mjesta. Izlazi van po papire i na utovaru, s time da na utovaru otvara ceradu, skida stupove zbog viljuškara, zatvara ceradu i odlazi. Na izlazu čekaju ljudi papire, a oni su zbog Zagrebačke pivovare imali prioritet. Imali su ženu koja je radila papire samo za njih, pa nisu čekali papire kao ostali. I gdje se taj navodi nesretni događaj dogodio moralo je vidjeti barem deset ljudi. Tamo ljudi čekaju papire, piju kavu i takve stvari. Nitko mu se nije obratio kada je izašao niti kada se vraćao u nekoliko navrata. On se vratio maksimalno nakon dva i pol sata, to se može vidjeti na tahografnom listiću. Kada je izlazio cerada je bila zatvorena, radi se o teretu težine oko 17 tona. Takve polu prikolice postoje i danas i standardne su. Zakon je propisao visinu polu prikolica, dužine ima tri vrste, a širine su iste. Više firmi na svijetu rade vrlo slične sa malim razlikama polu prikolice za tegljače. Nema razlike u visini prikolice u odnosu na činjenicu da li je ista puna ili prazna jer postoje jastuci koji niveliraju visinu. Oni su vršili utovar sa strane, a prikolice su prilagođene zbog utovarnih mjesta većih firmi. Da je promjena visine tijekom utovara ne bi viljuškar mogao ulaziti, ali to vrijedi samo za zadnju stranu. U teoriji je da on nekoga dotakne ako ta osoba nije bila naslonjena na kamion, a kamoli udaljena metar. Sa tog mjesta gdje je bio do izlazne rampe ja ne može postići brzinu veću od 5 km/h jer je to 10 metara od izlazne rampe. Ne radi se o naglom kretanju. Njegov kamion je bio snage 460 konja, a mogao se kretati do maksimalno 90 km/h. Težina tog kamiona praznoga je 11 tona, tome je potrebno dodati težinu robe koju je prevozio od 17 tona, pa je onda lako zaključiti da se nije mogao naglo kretati, osim toga u kamionu je bio stakleni teret koji je bio vezan. Kada se ulazi ide se desnom trakom i ide se na utovarna mjesta kojih ima više u Vetropack straži, a izlazna rampa gdje se rade papire stoje u koloni su na lijevoj strani, a ispred toga je parking. Kamioni koji rade papire stoje u koloni, a koji čekaju papire stoje na parking. Primjerice znaju doći kamioni koji stoje na parking po četiri dana i čekaju da im se naprave papiri. U Vetropack straži nema zaokretanja i skretanja vozi se ravno, jer je firma napravljena kao neki kružni tok. Tko bi krenuo nekakvim drugačijim načinom zablokirao bi cijelu firmu. Na upit ZODO Zlatar odgovara, da se ne sjeća svoje obrane koju je dao pred drž. odvjetnikom 2014. godine. Kada je od policije saznao da je sudionik prometne nezgode nije provjeravao tahografski listić i svoju dokumentaciju pošto je radio tri mjeseca svaki dan od ponedjeljka do petka isto tako da je znao da je bio toga dana u Vetropack straži. On je to vozilo vozio šest mjeseci svaki dan od ponedjeljka do petka i dao je tu registarsku oznaku tegljača i prikolice u svojoj obrani 2014. godine. Marke prikolice se ne sjeća, sjeća se da je bila talijanska prikolica, točno ime ne može reći. Vukao je jednu polu prikolicu. Sa kolegama koji su isto vozili iz

Vetropacka nije razgovarao o tom događaju. Njemu je firma dala tu prikolicu otpočetak zato što je to laganiji teret, a ne da sam se on mijenjao sa kolegom. On se nije mijenjao sa kolegom i vozio je istu prikolicu do kraja radnog odnosa sa Smolkovićem. Da je nekoga okrznuo ili "štrajfao" ili udario desnom bočnom stranom prikolice to ne bi osjetio, ali bi vidli drugi ljudi koji su bili prisutni tamo blizu i zaustavili bi ga istog trenutka ili bi javili poslodavcu. Postupak je krenuo kada je njemu došla policija mjesec dana nakon nesretnog događaja. U to vrijeme je još uvijek vozio iz Vetropack straže i još daljnjih dva mjeseca.

3.2. Prije dovršetka dokaznog postupka reproducirana je snimka prvog ispitivanja optuženika. Prilikom obrane tada optuženik je izjavio da je upravljao vozilom oznake ZG 1760 –EV, da je to tegljač MAN 19463 i da je vukao dvije prikolice ,dok na raspravi 12.travnja 2024.navodi da je vukao jednu prikolicu. Također je tada naveo da su u inkriminiranom razdoblju mijenjali prikolice. Dopušta da je morao izvršiti nekakav manevar, metar u rikverc, ali da se ide polako kako bi se zaobišlo drugo vozilo, naveo je reg. oznake dvije prikolice koje je vukao ZG-8360-ES i ZG-8480-BL.

3.3. Dakle, iz navedenoga proizlazi da obrana optuženika nije dosljedna ,niti istovjetna.

4. U dokaznom postupku pročitani su iskaz oštećenika u svojstvu svjedoka Milice Šurbek sa rasprave od 25. ožujka 2015. (stranica 84-85), iskaz svjedoka Božene Crnogaj (stranica 86-87), svjedoka Jože Varjačića (stranica 87-88) i svjedoka Jože Podhraški (stranica 88) sa rasprave od 5. lipnja 2015., iskaz svjedoka Ivica Ilića sa rasprave od 25. kolovoza 2015. (stranica 91-92), iskaz vještaka dr. Marijana Huisa sa zapisnika od 13. studenog 2015. (stranica 105-106). , iskazi vještaka dr. Marijana Huisa (stranica 154-155), te vještaka dipl. ing. Nevena Ereš (stranica 155-156) sa zapisnika od 12. travnja 2019.,dopunsko mišljenje vještaka za cestovni i zračni promet dipl. ing. Sečka Hlišć iz Zagreba sa zapisnika od 13. siječnja 2022. (list 267-269), dopunsko mišljenje vještaka dr. sc. Pere Bubala sa zapisnika od 13. siječnja 2022. (list 269-270). , pročitano je posebno izvješće PP Pregrada od 03. srpnja 2013. (stranica 4), bolnička prijava Opće bolnice Zabok od 17. srpnja 2013. (stranica 5), službena zabilješka o postupanju (stranica12), medicinska dokumentacija za oštećenu Milicu Šurbek (stranica 15-18), zapisnik o obavljenom inspekcijskom nadzoru Državnog inspektorata, Ispostave- Odsjeka inspekcijskog nadzora u Krapini (stranica 20-22), nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka dr. Marijana Huisa od 13. lipnja 2014. (stranica 43), zapisnik o prvom ispitivanju okr. Vlatka Bubenika od 17. lipnja 2014. s pripadajućom DVD snimkom ispitivanja (stranica 47-50), zapisnik o ispitivanju svjedokinje (oštećenice) pred ODO Zlatar od 17. 06. 2014. (stranica 52-54), zapisnik ODO Zlatar od 17. lipnja 2014. o ispitivanju svjedoka Božene Crnogaj (stranica 55-56), zapisnik ODO Zlatar od 17. lipnja 2014. o ispitivanju svjedoka Jože Varjačića (stranica 57-57), odgovor na dopis od 23. lipnja 2014. Autoprijevoznika i usluge građevinskom mehanizacijom iz Zagreba (stranica 63), te podnesak Autoprijevoznika i usluge građevinskom mehanizacijom od 31. kolovoza 2015. (stranica 97), nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za promet, vozila, plovila i strojarstvo dipl. ing. Nevena Ereš od 25. studenog 2018. (stranice 132-136), podnesak o podacima o vlasništvu za vozilo reg. Oznake ZG 1760 EV, PU Zagrebačke Sektora za i migraciju, državljanstvo i upravne poslove od 18. rujna 2019. (stranica 178), podnesak – odgovor na otpis od 7. listopada 2019. Auto Hrvatska, Prodajno servisni centri d.o.o. Hrvatski Leskovac (stranica 181), nalaz i mišljenje vještaka sudske medicine dr. sc. Pere

Bubala od 22. ožujka 2021. (stranica 221-225), te nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za cestovni i zračni promet dipl. ing. Srećka Hlišć od 2. rujna 2020. ,saslušani su sudski vještaci dipl. ing. Neven Ereš i dipl. ing. Srećko Hlišć, te dr. Marijan Huis i dr. Martina Tkalčević na listu 358-360 spisa. Izvršen je uvid u izvadak iz KE.

5. U ovom su postupku saslušani svjedoci Milica Šurbek, Božena Crnogaj, Jože Varjačić, Jože Podhraški, Ivica Ilić.

6. U dokaznom postupku provedeno je medicinsko vještačenje po dr. Marijanu Huisu i dr. Peri Bubu iz Zavoda za sudsku medicinu Zagreb, te prometno vještačenje po dipl. ing. Nevenu Erešu i dipl. ing. Srećku Hlišću, a također je provedeno i usaglašavanje medicinskih vještaka i vještaka prometne struke.

7. Svjedok Milica Šurbek saslušana je kod ODO Zlatar dana 17. lipnja 2014. kada je izjavila da je zaposlena kao čistačica u ISS uslužne djelatnosti d.o.o. Zagreb i da za tvornicu stakla Vetropack Straža obavljaju usluge čišćenja asfaltnih površina, održavanja zelenih površina, čišćenja pogona, kancelarija i dr. Dana 17. lipnja 2013. oko 9,20 ili 9,30 sati skupljala je sijeno pokraj parkirališta Vetropack straže kao voditeljica smjene zajedno s grupom od 15 do 18 ljudi, nakon što su završili posao na travi uz parkiralište, a leđima je bila okrenuta prema parkiralištu, u jednom ju je trenutku nešto zarotiralo i bacilo na pod, vidjela je kako odlazi kamion bijele ili sivkaste boje, odnosno možda mu je zadnji dio bio takve boje. Misli da je kukom ili stranicom zakačio prsluk koji je nosila na sebi. Kolega Josip Varjačić joj je rekao da smatra da se radi o kamionu autoprijevoznika Smolković. To su sve vidjeli Ivica Ilić, Josip Varjačić i Jože Podhraški. Josip Varjačić i Jože Podhraški su joj pomogli da dođe do klupe. Anita Rebić ju je odvezla u ambulantu u Humu na Sutli, nakon čega ju je suprug vozio u Opću bolnicu u Zaboku. Nakon sedam dana išla je na kontrolu u OB Zabok, tada su je uputili u Vinogradsku bolnicu u Zagreb. Zadobila je prijelom prepone jedne i druge strane, natučenje prsnog koša i modrice na lijevom kuku. Parkiralište Vetropack Straže je pod video nadzorom.

7.1. Oštećenica Milica Šurbek saslušana je i na raspravi 25. ožujka 2015. kada navodi kako misli da je vozilo zakačilo prsluk i da se radilo o vozilu koje je imalo priključak. Ne može reći da li je vozilo išlo unatrag, samo zna da je produžilo vožnjom na izlaz van i nitko se nije zaustavio. Ne može reći da li ju je vozilo zakvačilo ili udarilo.

8. Svjedok Jože Varjačić saslušan je kod ODO Zlatar dana 17. lipnja 2014., te iskazuje da su dana 17.6.2013. skupljali krmu uz parkiralište Vetropack Straže, završili su oko 9,30 sati, te su on i oštećenica došli do glavnog ulaza i razgovarali kamo će pospremiti alat, oštećena je leđima bila okrenuta prema parkiralištu, a on je bio okrenut prema njoj. Vidio je da kamion kreće, pokušao je uhvatiti, ali ju je kamion već zahvatio i srušio na pod tako da su joj se cipele izule. Misli da ju je udario u visini stražnjice u predjelu kuka. Traktor kamiona je bio plave boje, a šleper svijetlo ili tamno sive. Misli da se radi o kamionu prijevoznika Smolković, koji su u ono vrijeme vozili u Vetropack Stražu prazne pivske boce, dužine oko 18 metara. Nakon pada oštećena nije mogla ustati, pa su joj on i Jože Podhraški pomogli da dođe do klupe gdje su joj dali vode i šećera. Gospođa s carine kojoj ne zna ime vozila je oštećenu u ambulantu. Na svim ulazima Vetropack Straže nalaze se kamere za video nadzor. Kada je viknuo da trebaju pomoć do njih su dotrčali Ivica Ilić i Jože Podhraški, no ne može reći da li su vidjeli događaj.

8.1. Svjedok Jože Varjačić saslušan je na raspravi 5. lipnja 2015. te iskazuje da je oštećena bila udaljena od ivičnjaka 20 do 30 centimetara, stajali su kod jednog kamiona koji je upalio, naglo krenuo iz kolone tako da je zadnjim dijelom zahvatio oštećenu, srušio je na pod, zarotirao ju je, te je pala na travnjak. Oštećena nije bila naslonjena na kamion. Nije zaustavio kamion jer je pomagao oštećenoj.

8.2. Svjedok Božena Crnogaj iskazuje da je tada bila zaposlena u firmi ISS-uslužne djelatnosti d.o.o., oko 9,20 dana 17.6.2013. što je vidjela u papirima, jer se nalazila na drugim poslovima u krugu tvornice, obaviještena je da je oštećenu lupio kamion. Nisu točno rekli ljudi kako ju je lupio kamion, govorili su da su stajali na travi uz cestu.

9. Svjedok Jože Podhraški iskazuje da kada je sišao s brda vidio je da oštećena sjedi na travi pa je mislio da joj je možda slabo od vrućine, rekla mu je da se udarila u stup, pa si joj on i Varjačić pomogli i otišli po vodu, a nakon toga su je on i jedna službenica odveli u ambulantu. Sam način ozljeđivanja nije vidio. Možda ju je udario kamion i odbacio do stupa, jer je stup blizu.

10. Svjedok Ivica Ilić iskazuje da su toga dana skupljali sijeno s istočne strane porte, a nakon toga su se spuštali niz brdo, stali su uz cestu na travnatu površinu iza rubnjaka, na kolniku je bio red 5-7 kamiona i taj kamion je krenuo sa zadnjim dijelom i sa nečim je zakačio i zarotirao oštećenu koja je pala. Taj kamion je otišao, a ma tko to bio to nije mogao vidjeti što se desilo. Kamion je bio s vanjske strane rampe. Kamion je krenuo naprijed i obilazio je kamion ispred sebe. Oštećena nije bila naslonjena na kamion. Kamion je zadnjim dijelom tovarnog prostora zahvatio oštećenu.

11. Svi saslušani svjedoci su bili zaposlenici tvrtke ISS uslužne djelatnosti d.o.o. Svjedok Jože Varjačić je vidio da je oštećenu zahvatio i srušio na pod kamion. Svjedok Jože Varjačić također navodi da je oštećenu zadnjim dijelom zahvatio kamion, srušio je na pod i zarotirao. Svjedok Ivica Ilić također navodi da je kamion zadnjim dijelom nečim zakačio i zarotirao oštećenu. I svjedok Ivica Ilić i svjedok Jože Varjačić navode da je kamion krenuo, samo što Jože Varjačić iskazuje o naglom kretanju. Jože Varjačić i Ivica Ilić iskazuju da je kamion zarotirao oštećenu. Oštećena također navodi da ju je nešto zarotiralo i bacilo na pod. Jože Varjačić je vidio što se događa te je pokušao uhvatiti oštećenu, ali ju je već kamion zahvatio i srušio na pod.

12. Svjedok Jože Podhraški sam način ozljeđivanja nije vidio, kao niti svjedok Božena Crnogaj, no Božena Crnogaj je obaviještena da je oštećenu udario kamion.

13. Sudski vještak dr. Marijan Huis je u pisanom nalazu i mišljenju utvrdio da je oštećenica zadobila sljedeće ozljede:

-prijelom gornje i donje grane stidne kosti obostrano sa minimalnim pomakom ulomaka, radi se o teškoj tjelesnoj ozljedi, mehanizam nastanka je djelovanje sile jakog intenziteta nanešene preko tupotvrdog predmeta, ozljeda je vjerojatnije nastala direktnim udarcem stražnje strane teretnog vozila koje je bilo u pokretu u područje zdjelice

-natučenje s krvnim podljevom područja lijevog kuka i početnog dijela vanjske strane lijeve natkoljenice, radi se o tjelesnoj ozljedi, ozljeda je mogla nastati direktnim udarcem stražnje strane teretnog vozila koje je bilo u pokretu u područje desnog kuka,

a druga je mogućnost da je ozljeda nastala pri padu kao posljedica udarca teretnog vozila

-natučenje s krvnim podljevom prednje strane lijevog prsišta ,radi se o tjelesnoj ozljedi koja je mogla nastati direktnim udarcem stražnje strane teretnog vozila koje je bilo u pokretu u područje prednje strane lijevog prsišta,a druga je mogućnost da je ozljeda nastala pri padu koji je bio posljedica udarca teretnog vozila.

14. Provedena je i rekonstrukcija predmetne nezgode dana 23. studenoga 2018. uz sudjelovanje prometnog vještaka dipl. ing. Nevena Ereša. Tada je oštećenica pokazala mjesto gdje se je nalazila pa je mjerenjem utvrđeno da je to mjesto 1,5 metara od ruba kolnika.

15. Prometni vještak dipl. ing. Neven Ereš dao je mišljenje da obranu optuženika da svojim vozilom nije sudjelovao u nikakvoj prometnoj nesreći nije moguće isključiti, jer u spisu nema materijalnih tragova ili dokaza da je vozilo optuženika u bilo kojem trenutku bilo u kontaktu sa tijelom oštećenice, dok s druge strane iskazana i pokazan varijanta odigravanja nesreće od strane oštećenice nije u skladu sa konfiguracijom mjesta nesreće, očekivanim mehanizmom naleta i odbačaja tijela oštećenice pa ju stoga u tehničkom smislu nije moguće prihvatiti.

16. Na raspravi održanoj dana 12. travnja 2019. saslušani su sudski vještaci dr. Marijan Huis i dipl. ing. Neven Ereš.

16.1. Vještak dr. Huis je izjavio da je nedvojbeno da je oštećena zadobila više tjelesnih ozljeda od kojih je obostrani prijelom obje stidne kosti teška tjelesna ozljeda. Za nastanak iste trebalo je djelovanje sile jakog intenziteta, tako da ukoliko se isključi da je uzrok nastanka udarac kamiona, zaista ne zna na koji način bi te ozljede onda mogle nastati. Inače u ostalom dijelu ostajem u cijelosti kod svog nalaza i mišljenja. Na pitanje ZODO odgovara budući da postoje dva radiološka nalaza da nije u ovom predmetu potrebno kontaktirati vještaka radiologa. Na pitanje braniteljice optuženika odgovara da sve opisane ozljede nisu mogle nastati padom s obzirom na broj ozljeda i lokaciju, dakle nisu mogle nastati padom na istom nivou, već eventualno padom sa visine. Na pitanje braniteljice odgovara da se uslijed opisanih ozljeda pacijent može kretati otežano i da može čak i sam doći u ambulantu. Na daljnje pitanje da li je uobičajeno da pacijenti sa ovakvim ozljedama odmah ne dođu na hitnu pomoć, odgovara da ima slučajeva da i po tri dana pacijenti sa složenim i teškim ozljedama se ne jave, a koliko se sjeća ovdje je oštećena pregledana isti dan. Na naknadno pitanje ZODO da li je mogla biti dinamika nezgode da je kamion naglo krenuo, zadnjim krajem zahvatio oštećenu, srušio ju na pod, zarotirao ju i da je uslijed toga pala na travnjak, odgovara da je to moguće.

16.2. Vještak dipl. ing. Ereš u odnosu na prigovore optužbe, iskazuje da je svoj nalaz i mišljenje dao na temelju stanja spisa, te provedene djelomične rekonstrukcije na mjestu nesreće, pri čemu je u konačnosti utvrdio da nije bilo moguće isključiti iskazanu obranu okrivljenika prema kojoj on sa svojim vozilom nije sudjelovao u nikakvoj prometnoj nesreći. Prilikom djelomične rekonstrukcije oštećenica je pokazala svoj položaj, te je na temelju njezinog iskaza i pokazanog položaja u trenutku naleta isključio takvu mogućnost dinamike nesreće, a što je detaljno objasnio u svom nalazu. Kako zbog izostanka bilo kakvih materijalnih tragova nije bio u moćnosti niti približno utvrđivati bilo kakve tehničke parametre, tako je prilikom vještačenja koristio

provedeno medicinsko vještačenje na listu 43 spisa u smislu položaja utvrđenih ozljeda oštećenice, da bi to na neki način doveo u odnos sa dinamikom nastanka same prometne nesreće. U konkretnom slučaju provedenim vještačenjem od dvije moguće i analizirane varijante, ostala je tehnički moguća samo varijanta okrivljenika, odnosno njegova obrana, dok varijanta oštećenice kao takva tehnički nije moguća. Na djelomičnu rekonstrukciju nisu bili pozvani svjedoci koji se navode u prigovorima, pa stoga njihove varijante nije niti mogao analizirati, kao ni iskaze, budući su isti nedovoljno jasni za bilo kakvu analizu. Iz svega navedenoga tehničke karakteristike vozila u tom smislu nisu niti bile potrebne, dok za utvrđivanje istih u spisu također nije imao dovoljno podataka. Jedini podatak koji je dao je visina tovarnog sanduka koja počinje na visini od razine kolnika od oko 1,25 metara, pa je stoga prema njegovom mišljenju visina tovarnog sanduka prevelika da bi vozilo okrivljenika tovarnim sandukom moglo uzrokovati ozljede oštećenice u području kuka. Naravno, konkretnije na ova pitanja može dati vještak odgovarajuće medicinske ili sudsko med. struke. Danas na raspravi vještak med. struke je rekao da je potrebna relativno velika sila da bi nastala ozljeda stidne kosti oštećenice, dok iz stanja spisa bi površina vozila koja je mogla nanijeti takvu ozljedu bila iznad same razine kuka oštećenice. Ova činjenica je samo jedna u nizu od još nekih drugih činjenica koje se ne slažu sa iskazom i pokazivanjem oštećenice prilikom djelomične rekonstrukcije. Na prigovore da nije uzeo puno i li prazno vozilo, odgovara da o teretu na vozilu okrivljenika nema nikakvih podataka, pa stoga se konkretno ne može očitovati, dok može reći da čak i kod potpunog natovarenog vozila tovarni sanduk poluprikolice ne bi mogao doći u razinu kuka oštećenice. Na posebno pitanje optužbe odgovara da je već i danas odgovorio da u spisu nema dovoljno podataka kako bi utvrdio tehničke parametre o poluprikolici okrivljenika, dok je također i odgovorio da su iskazi svjedoka neodređeni i nejasni, te da se temelju istih nije mogao uopće očitovati.

17. Auto Hrvatska Prodajno servisni centri d.o.o. dostavilo je podatke o vozilu (ne i o prikolici) kojim je inkriminiranog dana upravljao optuženik, te je nakon toga sud odredio ponovnu rekonstrukciju uz sudjelovanje drugog vještaka prometne struke dipl. ing. Srećka Hlišća dana 15. studenoga 2019., te su na tu rekonstrukciju pozvani svjedoci očevici Ivica Ilić, Joža Varjačić, oštećena, ali i liječnik vještak sudske medicine iz Zavoda za sudsku medicinu Zagreb.

18. Ispred Zavoda za sudsku medicinu Zagreb nalaz i mišljenje je izradio vještak dr. sc. Pero Bubalo, spec. sudske medicine, koji je utvrdio da je oštećenica zadobila ozljede: krvni podljev u području gornjih rebara na lijevoj strani, krvni podljev s oteklinom na lijevoj natkoljenici ispod kuka i s vanjske strane, prijelom gornje grane pubične kosti i napuknuće u području desne pubične kosti u blizini spoja s lijevom. Prijelomi čine tešku tjelesnu ozljedu, dok krvni podljevi čine tjelesnu ozljedu.

18.1. U odnosu na mehanizam nastanka ozljeda dr. Bubalo navodi da su ozljede vanjske strane lijeve natkoljenice i prijelomi preponske kosti nastali u kontaktu s vozilom, odnosno tovarnim sandukom vozila. Prijelom pubične kosti može nastati i kod pada, no ovaj mehanizam je manje vjerojatan, s obzirom da se radi o obostranom prijelomu preponske kosti, kao i s obzirom na činjenicu da je oštećena pala na travnatu podlogu. Mehanizam nastanka ozljeda uklapa se u iskaz Jože Varjačića, no ne uklapa se u iskaz oštećene da je bila udaljena 1,15 m od kolnika i da se rotirala u smjeru suprotnom od smjera kazaljke na satu. U tom slučaju ne bi bio ostvaren kontakt vozila

s tijelom oštećenice. Isto tako obzirom na položaj oštećene kako ga ista opisuje, ne bi moglo doći do rotacije tijela u smjeru suprotnom od kazaljke na satu.

19. Nesporno je da je oštećenica u predmetnom događaju zadobila tešku tjelesnu ozljedu.

20. Prometni vještak dipl. ing. Srećko Hlišć u svom pisanom nalazu i mišljenju navodi:

- materijalnih dokaza da je teretni stup kojim je upravljao optuženik zahvatio oštećenu nema

- prema tahografskom listiću tegljača može se zaključiti da je tegljač u inkriminirano vrijeme boravio na mjestu događaja i s njega otišao

- nesreća se mogla odigrati na način kako je opisuje svjedok Varjačić Jože, da je oštećena stajala okrenuta poluleđno lijevo bočno prema kolniku na udaljenosti 0,4 m od ruba, a na kolniku je bio prema izlazu zaustavljen teretni stup u koloni, koji je krenuo iz kolone i naglo skrenuo ulijevo, pri čemu je vidio da se oštećena zarotirala u smjeru kazaljke na satu i srušila na travnjak, s time da su joj ispale obje cipele, jedna na travnjak, druga na cestu. Naime, neposredno uz rub travnjaka na kolniku zaustavljeni teretni skup kretanjem iz mjesta skretanjem ulijevo tegljača pod minimalnim polumjerom skretanja može izbaciti stražnji desni kut tovarnog sanduka poluprikolice za 0,4 m i zahvatiti oštećenu

- nesreća se nije mogla dogoditi kako je opisuje oštećena tj. da je udarena na travnjaku 1,15 m daleko od kolnika i da je zarotirana u smjeru suprotnom od kazaljke na satu, budući da poluprikolica nikakvim manevrom odlaska s mjesta događaja ne može toliko izaći s kolnika

- uzdužna brzina prolaska prikolice pored oštećene bi iznosila 8 km/h, a udarna poprečno prema njoj ne više od 1 km/h

- način razbacivanja cipela ne može se objasniti fizikalnim metodama, jer to ovisi o mehanizmu sazivanja i moguće je za obuću tipa natikača, na kolnik neka od cipela može doći jedino zamahom noge prilikom rotacije cjelokupnog tijela.

21. Na raspravi održanoj 13. siječnja 2022. saslušani su sudski vještaci dr. sc. Pero Bubalo i dipl. ing. Srećko Hlišć.

22. Vještak dipl. ing. Srećko Hlišć navodi da prilikom izrade nalaza i mišljenja nije bilo poznato kakva je poluprikolica bila priključena na tegljač kojim je optuženi upravljao toga dana pa iz tog razloga je prilikom analize nesreće bio upućen na analizu koja će uzeti u obzir prosječne prikolice koje se pojavljuju na mjestu događaja. Pri tome dimenzije takvih prikolica ne razlikuju se u nekom znatnijem iznosu, dakle ne radi se o nekim razlikama u područjima jednog metra već u područjima do najviše do 10-tak centimetara. Pri tome nam je bilo jedino poznato o kakvom se tegljaču radilo u vrijeme nesreće te da je to bio tegljač reg. oznake ZG 1760-EV, što međutim nema utjecaja na nastanak nesreće jer je tegljač bio samo u funkciji vučnog vozila, a oštećena je navodno zahvaćena poluprikolicom koju je taj tegljač vukao, a o kojoj nema podataka. Prilikom provedenog očevida, a jer rekonstrukcija nije bila moguća u smislu da bi imali na raspolaganju stvarnu poluprikolicu jer niti ne znamo koja je to stvarna poluprikolica bila, morao je upotrijebiti samo veličine koje proizlaze iz prosječnih vrijednosti tj. dimenzija poluprikolica koje se ponavlja u bitnome ne razlikuju za nekakve znatne veličine u metrima već se radi o područjima do 10-tak centimetara. Osim toga u konkretnom slučaju opisivalo se mjesto nesreće na način da pješakinja kritične zgode

nije bila u razini kolnika već na povišenom nekom terenu koje je u vrijeme kada su obavljali očevid bilo 0,15 m iznad razine kolnika na kojem se navodno nalazila parkirana prikolica koju je vukao tegljač ZG 1760 EV. Isto tako u postupku s prometno tehničke strane analiziran je mogućnost ostvarenja kontakta prikolicom koja bi bila parkirana usporedno s nekim terenom na kojem je navodno stajala oštećena pješakinja, a prema opisima svjedoka. Kada se uzmu u obzir prosječne dimenzije poluprikolica koje u bitnome ne odstupaju od nekih pojedinačnih primjeraka analiza pokazuje da do kontakta može doći samo ako bi oštećenica bila u neposrednoj blizini kolnika, dakle uz sam rub kolnika na kojem je parkirana prikolica i rubnjaka za koji je povišen neki teren na kojem je stajala. Pri tome u svakom trenutku potrebno uzeti u obzir da je visinska razlika pješakinje u odnosu na poluprikolicu 15 cm tj. prikolica je snižena svojim vertikalnim dimenzijama za navedenu veličinu, odnosno drugim riječima pješakinja je za isti iznos povišena. Ako gledamo prosječne dimenzije poluprikolica i činjenice da bi poluprikolica bila natovarena teretom zbog kojeg bi se ista snizila u odnosu na neopterećenu poluprikolicu proizlazi, da bi donji rub tovarnog sanduka takve poluprikolice bio oko 1,05 m iznad razine stopala u cipelama, a pozicijska oznaka koja u pravilu postoji na pojednostavljeno rečeno stražnjem braniku poluprikolice nalazila bi se na oko 0,5 m iznad razine stopala u cipelama. Za analizu nesreće bio nam je dostupan tahografski listić teretnog vozila koji je naknadno izuzet, a za vrijeme koje se može povezati s vremenom kada je tegljač boravio na mjestu događaja proizlazilo bi da je isti kratkotrajno sporo pokrenut u 09,03 sata, nakon čega je mirovao do 09,27 sati, kada normalno kreće s porastom brzine do oko 18 km/h, a potom ponovno slijedi polagani pad brzine do oko 10 km/h. Prema tome, u vremenu tahografskog listića kojeg bi se moglo povezivati s boravkom tegljača na mjestu nesreće, značilo bi, da je brzina u području mjesta nesreće koju opisuju svjedoci bila minimalna tj. da ako bi tegljač bio zaustavljen i vukao poluprikolicu prosječnih gabarita te ako bi vozač tegljača morao zaobilaziti najmanje jedan tegljač ispred sebe tj. ne bi mogao postupno se odmicati od desnog ruba kolnika, te ako bi prikolica bila parkirana neposredno uz rubnjak tada nije za očekivati da stražnji desni kut poluprikolice, a što se tiče donjeg desnog rubnog dijela tovarnog sanduka i desnog ruba stražnjeg branika poluprikolice, takav izbačaj bio bi do najviše 40-tak centimetara. Ako uzmemo u obzir način kretanja tegljača prilikom pokretanja u 09:27 sati pa do mjesta gdje bi se mogao ostvariti najveće izbacivanje bočno desno stražnjeg desnog rubnog dijela poluprikolice uzdužna brzina koju bi tegljač ostvario, a za njime i poluprikolica je 8 km/h. Dakle, radi se o brzini na putanji kretanja poluprikolice prema naprijed i u lijevo. Zbog ovakvog načina kretanja poluprikolice gdje osim uzdužne postoji i poprečna komponenta brzine, ta oprečna komponenta ulaska stražnjeg desnog kuta poluprikolice izvan kolnika iznosila bi ispod 1 km/h. Prometno tehnički dakle moguće je jedino da se ostvari kontakt pješakinje koja se nalazi na mekom (travnjak) terenu, samo ako je bila neposredno uz rub kolnika, a isključeno je da bi mogla biti u kontaktu s prikolicom ako bi se nalazila udaljena od ruba kolnika za više od pola metra, pa dakle i na udaljenostima od 1,15 m, s time da razbacivanje cipela koje je na stopalima imala oštećena jednostavno ne postoji nikakav tehnički model po kojem bi se to moglo objasniti tj. na koji način i kakvim mehanizmom bi došlo do sazuvanja cipela sa stopala, već isključivo ako bi se radilo o nekoj obući tipa natikača, ali ne kao posljedica udara već zamahivanjem nogu. S obzirom na provedeni očevid i iskaze svjedoka iskaz oštećene niti za minimalne tehničke uvjete poluprikolice nije moguć, a mogla se odigrati na način kako je opisao svjedok Jože Varjačić, ali je ponovno vrlo problematično objasniti način razbacivanja cipela s nogu oštećenice. Na postavljeno pitanje branitelja optuženika, da li ima materijalnih tragova, da je optuženik sudjelovao

u prometnoj nesreći, vještak odgovara kako realnih prometno tehničkih materijalnih tragova nema. Sva saznanja su posredna i nisu prometno tehnička. Pod prometno tehničkim misli da je pregledom vozila u ovom slučaju prikolice pronađen bilo kakav trag kontakta u vidu strugotine, brisotine i slično. S obzirom na nemogućnost određivanja postojanja materijalnih tragova prometno tehničke naravi ne postoji mogućnosti niti zaključivanja da je prikolica koja je bila priključena tegljaču ZG 1760 EV udarila oštećenicu tj. prometno tehnički se ne može isključiti i da se radilo o nekoj drugoj prikolici i nekom drugom tegljaču koji je vukao tu poluprikolicu, ali ponovno dinamički ne na način kako opisuje oštećena, dakle ni po tome ako je prikolica u odlasku za tegljačem prema izlazu iz parkirališta parkirana uz desni rub kolnika tj. ako nema nikakvih drugih manevara nego samo odlaska s parkirališta. Na postavljeno pitanje tužitelja vještak odgovara, da postoje slučajevi kada u kontaktima vozila koji su periferne naravi na površini vozila ovisno o čistoći istoga ne ostanu apsolutno nikakvi materijalni tragova s time da u konkretnom slučaju ne bi bilo za očekivati nekakvo oštećenje već eventualno nekakve brisotine. Na postavljeno pitanje raspravnog suca vještak odgovara, a ne poznavajući stvarnu poluprikolicu te uvažavajući činjenicu da je oštećena na povišenom mjestu donji rub tovarnog sanduka natovarene poluprikolice je na oko 1,5 m iznad razine stopala u cipelama, tj. može biti negdje između 1 m i 1,1 m iznad razine stopala u cipelama. Pri tome pretpostavljamo da je poluprikolica natovarena jer odlazi s mjesta utovara a ne istovara robe. Ako bi poluprikolica bila neopterećena dakle prazna, onda će donji rub poluprikolice biti 10-tak cm viši od onog natovarenog poluprikolice, a sve ovisi o količini i rasporedu tereta.

23. Vještak dr. sc. Pero Bubalo dodaje, dakle vezano uz ozljede oštećene prvenstveno uz ozljede zdjelice, a koje su po kvalifikaciji teška tjelesna ozljeda, proizlazi da u ovakvoj dinamici odvijanja, a kako je to prethodno naveo prometni vještak visina zdjelice oštećene dolazi upravo na visinu donjeg dijela poluprikolice. Vještak navodi da ostaje u cijelosti kod svojeg pisanog nalaza i mišljenja od 22. ožujka 2021. (stranice 221-225). Dakle, ozljede kod oštećene, prvenstveno ozljede zdjelice (prijelom gornje grane lijeve plućne kosti i napuknuće gornje grane desne pubične kosti) nastaju bočnim djelovanjem sile u područje lijeve strane oko kuka. Naime, pubične kosti čine prednji dio zdjelice odnosno obruča te su ujedno i najslabija točka zdjelice odnosno najlakše dolazi do njihovog prijeloma od svih kostiju zdjelice. Dakle, u konkretnom slučaju ove ozljede su nastale tako što je sila djelovala bočno u području lijeve strane. Spontani pad na stražnjicu, a kako proizlazi iz iskaza svjedoka na mjestu očevida tj. rekonstrukcije, ne bi doveo do ovakvih prijeloma, osobito ako se uzme u obzir da se pad dogodio na mekom terenu odnosno travnatoj podlozi. Pad na bočnu lijevu stranu spontani, također nije za očekivati da dovede do nastanka ovakvih ozljeda. Jedino mogućnost koja sa sudsko med. strane proizlazi za nastanak ovakvih ozljeda je djelovanje veće sile u područje lijeve bočne strane zdjelice. Bez obzira što iz prometnog vještačenja proizlazi da se radilo o maloj brzini kojom se kretalo teretno vozilo sa poluprikolicom, a uzimajući u obzir da se radi o izrazito velikoj masi, onda je unatoč tome nastanak ovih ozljeda zdjelica itekako moguć.

24. Nakon ukidne odluke Višeg suda, sud je proveo dokaz ponovnim saslušanjem vještaka medicinske struke i prometne struke, radi usaglašavanja njihovih nalaza i mišljenja.

25. Na raspravi održanoj dana 29. veljače 2024. saslušani su sudski vještaci dipl. ing. Neven Ereš, dipl. ing. Srećko Hlišć, te dr. Marijan Huis i ispred Zavoda za sudsku medicinu Zagreb, dr. Martina Tkalčić.

26. Sudski vještak dipl. ing. Srećko Hlišć, iskazuje da ostaje u cijelosti kod svojeg pisanog nalaza i mišljenja od 2. rujna 2020., te navodi kako sa prometno teh. stajališta nema razlike u njegovom mišljenju u odnosu na mišljenje vještaka Ereša, a to je da materijalnih dokaza da bi teretni skup kojim je upravljao opt. zahvatio oštećenu nema. Jedino što se može utvrditi da je tegljač u inkriminirano vrijeme boravio na mjestu događaja i s njega otišao. Sva ostala zaključivanja iz njegovog nalaza i mišljenja su temeljem iskaza svjedoka odnosno oštećene.

27. Sudski vještak dipl. ing. Neven Ereš, iskazuje da smatra da njegov nalaz i nalaz vještaka dipl. ing. Srećka Hlišća ne proturiječe. Jedina razlika je što je u nalazu vještaka Hlišća pokazana varijanta po svjedoku Joži Varjačića, a koji nije bio prisutan niti je pokazivao prije izrade njegovog nalaza.

Na upit ZODO Zlatar da li bi nalaz vještaka Ereša bio isti kao i vještaka Hlišća da je uzeo u obzir pokazanu varijantu po svjedoku i sve one parametre koje je uzeo u obzir vještak Hlišć, vještak odgovara, da bi najvjerojatnije takav nalaz bio isti s time da može pojasniti da je prema njegovom mišljenju i vještak Hlišć u varijanti navedenog svjedoka Varjačića uzeo u obzir nekakvo maksimalno i najveće moguće skretanje u lijevo vozilo optuženika, a u smislu kako je to isti svjedok iskazivao da se radilo o naglom skretanju. U skladu s time kod nekog blažeg skretanja mogućnost prelaska stražnjeg desnog vrha priključnog vozila optuženika bila bi manja ili bi čak u potpunosti izostala. U konačnici može napomenuti da je svoj nalaz radio bez konzultacija sa vještakom sudske medicine, jer to nije niti bilo naloženo od strane suda, a u tom smislu bi prema njegovom mišljenju i mogućnost nastanka ozljeda u ovakvoj varijanti po svjedoku Varjačiću morala biti upitna upravo zbog visina zadobivenih ozljeda oštećenice i činjenice da im nisu poznate točne dimenzije i gabariti predmetnog priključnog vozila. Slijedom navedenog možda bi u konzultaciji vještakom sudske medicine i njegov nalaz bio nešto drugačiji u smislu mogućnosti nastanka ozljeda, ali ne u teh. smislu različitosti prometnih vještačenja.

28. Na upit zamjenice braniteljice optuženika, a vezano uz parametre, na temelju čega su isti napravljeni da li na temelju pretpostavljene situacije i pretpostavljene prikolice odnosno da li se ikada utvrdilo točno kojom prikolicom i da li je ta prikolica sudjelovala u konkretnom događaju obzirom da je u trenutku kritičnog događaja bilo preko 100 takvih istih tegljača, sudski vještak Srećko Hlišć odgovara, da se ne radi o nikakvom teh. utvrđenom činjeničnom stanju već samo mogućnost koja postoji temeljem iskaza i pokazivanja svjedoka Jože Varjačića. Budući da je iskazivanje i pokazivanje same oštećene teh. nemoguće.

Na daljnji upit zamjenice branitelja vezano uz iskaz Jože Podhraškog, vještak Hlišć odgovara da je on imao samo svjedoka Jožu Varjačića i Ivicu Ilića.

29. Na upit zamjenice branitelja vezano uz iskaz vještaka Ereša, što znači naglo krenuti "sa takvom mrcinom" vještak odgovara, da to treba pitati svjedoka Varjačića. Po njegovom mišljenju naglo kretanje bi bilo više naglo ubrzavanje dok se za termine skretanja koristi više oštro ili blago skretanje.

30. Na upit zamjenice branitelja, a vezano uz iskaz svjedoka Varjačića s obzirom da je razvidno da se vještak koristio njegovim iskazom i prema tvrdnji obrane uzimao kao istinitim ili ga koristio temeljem vještačenja kako se u to uklapa činjenica koju vještak jednako tako obrađuje u svom nalazu da apsolutno nije postojala mogućnost da bi od udarca oštećenoj ispale cipele, vještak Hlišć odgovara, da je svjedok to iskazao pa je to i uzeo u obzir prilikom izrade nalaza i mišljenja s time da je svjedok iskazao da su oštećenoj ispale obje cipele od kojih je jedna pala na travnjak, a druga na cestu. U nalazu i mišljenju je naveo kako način razbacivanja cipela nije moguće objasniti fizikalnim metodama, jer to ovisi o mehanizmu sazivanja i moguće za obuće za tipa natikača. Kada je oštećena već pala na travnjak očekivalo bi se da izute cipele budu na travnjaku. Na kolnik je mogla doći cipela jedino zamahom noge prilikom rotacije cijelog tijela, a na koju okolnost je svjedočio svjedok Joža Varjačić. Dakle, radi se isključivo o analiziranju iskaza svjedoka Varjačića s ukazivanjem da se ne može racionalno objasniti kako su se cipele skinule sa stopala, a da je tako nešto moguće ako ima natikače odnosno ako su cipele korištene tako da noga odnosno stopalo ne bude u cijelosti u cipeli već je petni dio zagažen.

31. Na upit zamjenice branitelja vezano uz vještaka Ereša vezano uz visinu sanduka, odgovara da je gledao čisto po visinama jer nije radio nalaz zajedno sa vještakom sudske medicine što je danas već rekao da kod većine prikolica takav donji dio se nalazi takav dio tovarnog sanduka počinje na oko 1,25 cm od tla, a ovisno o teretu može biti i niži s time da još jednom napominje da uopće ne zna o kakvoj se prikolici radi i da li je bila puna ili prazna i u kojoj mjeri. Može i ponoviti da prema njegovom mišljenju visina tovarnog sanduka i boka oštećenice se ne bi poklapale, a i upitna je i veličina sile da u varijanti po navedenom svjedoku se moralo raditi o nekom bočnom okrznuću kod kojih je i stupanj djelovanja sile na tijelo znatno manji nego kod direktnog naleta.

32. Vještak Hlišć navodi da se on slaže sa tom konstatacijom vještaka Ereša i navodi kako je on u svom nalazu i mišljenju na str. 7. naveo da se radi o okrznuću s desna u lijevo u odnosu na položaj oštećene, te bi za pokazivanje svjedoka Jože Varjačića brzina ulaska stražnjeg desnog kuta poluprikolice na travnja bila ispod 1 km/h.

33. Sudski vještak dr. Marijan Huis, iskazuje da ostaje kod svog nalaza i mišljenja koji se temelji na podacima koje je imao 2014., a u opisu događaja se tada navodilo da je oštećena ozlijeđena kod udarca prikolice koja se kretala natrag. U tom trenutku nije bilo opisa prikolice, da li je ona imala teret, neko izbočenje. Nije dobio na uvid nalaz sudskog medicinskog vještaka pa se ne može očitovati glede njihovih nalaza i istovjetnosti tih nalaza.

Na upit zamjenice branitelja otkuda je vještak dobio podatak da se vozilo kretalo unatrag, vještak odgovara, da pretpostavlja da je to čak pisalo na med. dokumentaciji. Prijelom zdjelice je izuzetno teška ozljeda te nije nikada vidio da bi ona nastala uslijed pada na istom nivou, za to je potrebno ukoliko se radi o padu, pad s jako velike visine ili da se radi o jako direktnom udarcu u području zdjelice.

Na daljnji upit kada se oštećena javila na hitnu 17.6.2013. i u povijesti bolesti se navodi da je ozljede zadobila istoga dana.

Na upit ZODO Zlatar, a vezano uz zarotiranost tijela koju spominju svjedoci i oštećenica da li su ozljede kod oštećene mogle nastati na taj način, vještak odgovara

da bi prvo uopće vidjeti kako taj kamion izgleda. Nije bio na rekonstrukciji niti je vidio prikolicu, samo je analizirao zadobivene ozljede.

34. Sudski vještak, dr. Martina Tkalčić u zamjenu za dr. Peru Bubalo, spec. sudske medicine, Zavod za sudsku medicinu i kriminalistiku, Zagreb, iskazuje da ostaje u cijelosti kod pisanog nalaza i mišljenja od 22. ožujka 2021. sudskog vještaka iz Zavoda za sudsku medicinu dr. Pere Bubalo (stranice 221-225).

Može reći da su u bitnome nalazi vještaka medicinske struke suglasni. U izradi nalaza i mišljenja dr. Bubala su bile uzete u obzir sve činjenice do tada dostupne u spisu činjenice, jer je činjenično stanje utvrđeno na rekonstrukciji i činjenice koje su utvrđene prometnim djelom kombiniranog vještačenja. Na rekonstrukciji nije bilo prikolice i ne može je biti. Na upit ZODO Zlatar da li je dr. Bubalo uzeo u obzir sve svjedočke iskaze prilikom izrade svog nalaza i mišljenja ili se bazirao samo na ono što je bilo na rekonstrukciji i na dinamičkom dijelu vještačenja dipl. ing. Hlišća, vještak odgovara, dr. Bubalo se u svom mišljenju očitovao o dvije varijante mogućeg nastanka zadobivenih ozljeda oštećene a koje se temelje na iskazu oštećene i svjedoka Jože Varjačića koje su iskazane i pokazane tijekom provođenja rekonstrukcije.

35. Sudski vještak dr. Marijan Huis navodi da je on okvalificirao ozljede od strane oštećene temeljem priložene med. dokumentacije, te smatra da bi na sva dodatna pitanja trebali odgovoriti liječnici iz Zavoda za sudsku medicinu i prometni vještaci.

Također navodi da njegov nalaz i nalaz dr. Pere Bubala nisu proturiječni, što se tiče kvalifikacije ozljeda i mogućeg mehanizama nastanka ozljeda.

36. Dakle, nakon saslušanja vještaka prometne struke razvidno je da njihovi nalazi nisu proturječni, već se je na raspravi dobilo jedinstveno i usklađeno mišljenje vještaka prometne struke, kao i vještaka medicinske struke. Iz iskaza dr. Huisa nedvojbeno proizlazi da je okvalificirao ozljede koje je zadobila oštećenica na temelju medicinske dokumentacije, isti nije bio prisutan na rekonstrukciji prometne nezgode, te je i naveo u svom iskazu da na sva dodatna pitanja trebaju dati odgovor vještaci iz Zavoda za sudsku medicinu, a u odnosu na kvalifikaciju ozljeda i mogućeg mehanizma nastanka istih ne postoji proturječenje u nalazima medicinskih vještaka.

36.1. Bez obzira što iz prometnog vještačenja proizlazi da se radilo o maloj brzini kojom se kretalo teretno vozilo sa poluprikolicom, a uzimajući u obzir da se radi o izrazito velikoj masi, onda je unatoč tome nastanak ovih ozljeda zdjelica itekako moguć što je zaključak dr. Pere Bubala.

37. U premetu nije sporno, a što proizlazi iz tahografskog listića za predmetno teretno vozilo da je optuženik bio vozač tog vozila i da se isto oko 9,27 sati nalazilo u krugu tvornice Vetropack Straža.

38. Nesporna je činjenica da je dana 17. lipnja 2013. stradala oštećenica, njezine su ozljede okvalificirane kao teške, a vještak dr. Pero Bubalo iz Zavoda za sudsku medicinu Zagreb očitovao se o mogućem mehanizmu nastanka ozljeda. Ozljede vanjske strane lijeve natkoljenice i prijelomi preponske kosti nastali u kontaktu s vozilom, odnosno tovarnim sandukom vozila. Prijelom pubične kosti može nastati i kod pada, no ovaj mehanizam je manje vjerojatan, s obzirom da se radi o obostranom prijelomu preponske kosti, kao i s obzirom na činjenicu da je oštećena pala na travnatu podlogu. Mehanizam nastanka ozljeda uklapa se u iskaz Jože Varjačića, no ne uklapa

se u iskaz oštećene da je bila udaljena 1,15 m od kolnika i da se rotirala u smjeru suprotnom od smjera kazaljke na satu.

39. Valja navesti da je oštećenica tek prilikom prve rekonstrukcije pokazala gdje se je nalazila. Do tada je davala svoje iskaze kod ODO Zlatar i suda, te nije iskazivala koliko je bila udaljena od kolnika, tako da je vrlo vjerojatno pogrešno pokazala mjesto gdje se je nalazila. Ta pogrešnost proizlazi iz činjenica da je ista doista zadobila ozljede na način kako je mehanizam utvrđen sudsko medicinskim vještačenjem, prijelom pubične kosti nije moga nastati padom odnosno taj je mehanizam manje vjerojatan, jer se radi o obostranom prijelomu i oštećena je pala na travnatu podlogu, a Jože Varjačić je očevidac događaja i način na koji je isti opisao događaj prihvatljiv je za vještaka Srećka Hlišća koji je potvrdio da se nesreće mogla dogoditi na način kako ju opisuje taj svjedok. Oštećenica je očito pogrešno procijenila gdje se je nalazila, a to ne isključuje odgovornost optuženika.

40. Jedini očevidac događaja je svjedok Jože Varjačić.

41. Vještak Srećko Hlišć potvrđuje u svom nalazu da se nesreća se mogla odigrati na način kako je opisuje svjedok Varjačić Jože, da je oštećena stajala okrenuta poluleđno lijevo bočno prema kolniku na udaljenosti 0,4 m od ruba, a na kolniku je bio prema izlazu zaustavljen teretni stup u koloni, koji je krenuo iz kolone i naglo skrenuo ulijevo, pri čemu je vidio da se oštećena zarotirala u smjeru kazaljke na satu i srušila na travnjak, s time da su joj ispale obje cipele, jedna na travnjak, druga na cestu. Naime, neposredno uz rub travnjaka na kolniku zaustavljeni teretni skup kretanjem iz mjesta skretanjem ulijevo tegljača pod minimalnim polumjerom skretanja može izbaciti stražnji desni kut tovarnog sanduka poluprikolice za 0,4 m i zahvatiti oštećenu.

42. Vještak Ereša Neven navodi, da bi najvjerojatnije njegov nalaz bio isti kao i vještaka Hlišća da je uzeo u obzir iskaz svjedoka Varjačića, s time da može pojasniti da je prema njegovom mišljenju i vještak Hlišć u varijanti navedenog svjedoka Varjačića uzeo u obzir nekakvo maksimalno i najveće moguće skretanje u lijevo vozilo optuženika, a u smislu kako je to isti svjedok iskazivao da se radilo o naglom skretanju.

43. Nesporno je da identitet počinitelja kaznenog djela proizlazi iz dopisa autoprijevoznika Smolkovića-list 63 spisa.

44. Analizom provedenog dokaznog postupka sud smatra da je nedvojbeno utvrđeno da je optuženik počinio predmetno kazneno djelo i to na način kako mu se to stavlja na teret optužnicom, a djelo je počinio oblikom krivnje koji se naziva nehaj.

45. Posljedica koja se dogodila, a to je teška tjelesna ozljeda koju je zadobila oštećenica u uzročnoj je vezi sa kršenjem blanketnog propisa čl. 43. st. 1. i 2. ZOSPC (NN br. 67/08, 48/10, 74/11). Naime optuženik je upravljao vozilom uz desni rub kolnika te skrećući u lijevo, smatrajući da time neće ugroziti druge sudionike u prometu, a prethodno se nije uvjerio da to može učiniti bez opasnosti za druge sudionike, te je zadnjim dijelom tovarnog prostora poluprikolice udario oštećenicu. Oštećenica se je nalazila s njemu desne strane na travnatoj površini kolnika. Uslijed toga oštećenica je pala na pod i zadobila ozljede teške naravi.

46. Stoga je sud optuženika proglasio krivim i osudio ga na kaznu zatvora u trajanju od 6 mjeseci uz izricanje uvjetne osude, smatrajući da će takvom vrstom i mjerom kazne biti ostvarena svrha kažnjavanja, kako specijalne tako i generalne prevencije.

47. Pri odmjeravanju kazne uzete su u obzir olakotne okolnosti i to neosuđivanost optuženika, vrijeme koje je proteklo od počinjenja kaznenog djela pa do danas više od 10 godina unutar kojeg razdoblja optuženik nije počinio kazneno djelo.

48. Troškovi kaznenog postupka koje je u obvezi naknaditi optuženik odnose se na paušalnu svotu koja je razmjerna složenosti i trajanju postupka, te imovinskim prilikama optuženika, te na troškove za provedena vještačenja po vještacima prometne i medicinske struke i na troškove njihovog dolaska na sud radi pojašnjenja nalaza i mišljenja.

U Zlataru 16. travnja 2024.

Sudac:

Snježana Fotivec

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU

Protiv ove presude državni odvjetnik i okrivljenik mogu podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka njenog otpravka.

Žalba se podnosi ovom sudu u tri istovjetna primjerka, a o njoj odlučuje Županijski sud u Karlovcu.

Dostaviti:

1. ODO Zlatar na broj: K-DO-214/2014
2. optuženik Vlatko Bubenik, Vrbanići 5A, Zagreb
3. braniteljica optuženika Blaženka Musulin, odv. iz Zagreba, Palmotićeva 37
4. oštećena Milica Šurbek, Hum na Sutli 69
5. opunomoćenik oštećene Krunoslav Canjuga, odv. iz Sesveta, Rimski put bb

Broj zapisa: **9-30889-ac5b5**

Kontrolni broj: **09a7d-61e50-f70f2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zlataru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.